

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 237/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditřa a Rastislava Kařřáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Marcelom Kandrikom, advokátom, Sládkovičova 8, Prešov, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 27CoCsp/1/2026-96 z 20. januára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením krajského súdu č. k. 27CoCsp/1/2026-96 z 20. januára 2026, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov č. k. 2Csp/15/2025-82 z 3. decembra 2025 o prerušení civilného konania, a to až do času právoplatného skončenia trestného konania v trestnej veci prečinu úverového podvodu v súbehu s prečinom poškodzovania cudzích práv spáchaného formou spolupáchateľstva vedeného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Rimavská Sobota pod ČVS: ORP-524/RČ-RS-2025. Sťažovateľka navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zriadení záložného práva k hnutelnej veci z dôvodu, že na uvedených zmluvách sa nachádzajú osobné údaje sťažovateľky a podpis, ktorý jej nepatrí. Sťažovateľka nikdy so žalovanou obchodnou spoločnosťou, čo sa týka akéhokolvek úveru, nejednala a žiadnu zmluvu s ňou neuzavrela. Návrh na prerušenie konania, ktorému okresný súd vyhovel, podala žalovaná.

3. Sťažovateľka proti uzneseniu okresného súdu podala odvolanie, v ktorom poukázala na relevantnú procesnú skutočnosť, a to že žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe zásadne skutkové a hmotno-právne tvrdenie, a to že zmluvy nepodpísala, nepoprela.

4. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí uzavrel, že jedným z dôkazov významných pre rozhodnutie vo veci bude otázka nepravosti podpisu sťažovateľky na zmluvách, a to s prihliadnutím na vedené trestné konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Bolo a je výlučne na vóli konajúceho súdu, či túto otázku vyrieši sám alebo si počká na vyriešenie otázky v inom konaní, ak sa takéto konanie už uskutočňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu je prerušenie konania dôvodné aj z dôvodu, že súd prvej inštancie bude prípadne viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. V každom prípade bude vyriešená otázka pravosti podpisov na napádaných zmluvách.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka namieta, že uznesenie krajského súdu je právne neudržateľné, pretože krajský súd opomenul dikciu § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý výslovne uvádza, že podmienkou na fakultatívne prerušenie konania je prebiehajúce súdne alebo správne konanie, ktoré môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Konanie vedené Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Rimavská Sobota, obvodným oddelením Rimavská Seč nemožno rozhodne hodnotiť ako konanie súdne alebo správne, ktoré nevyhnutne ani nemusí skončiť návrhom na podanie obžaloby a už vôbec toto konanie vedené vyšetrovateľom Policajného zboru nemôže skončiť meritórnym rozhodnutím o platnosti či neplatnosti sporných zmlúv. Dokazovanie v rámci trestného konania sa navyše bude vykonávať v omnoho väčšom rozsahu ako dokazovanie potrebné v rámci civilného procesu.

6. Fakultatívne prerušenie konania podľa § 164 CSP v prípade prejudiciálnej otázky je na mieste vtedy, ak rozhodnutie súdu závisí od otázky, ktorá patrí do právomoci iného orgánu ako súdu alebo v kontexte ktorej prebieha konanie na inom súde. Otázka platnosti alebo neplatnosti zmluvy je otázkou, ktorá jednoznačne patrí do právomoci civilného súdu a nejde o prípad prejudiciality podľa § 194 CSP. Je irelevantné, či bol alebo nebol v súvislosti s uzatváraním sporných zmlúv spáchaný trestný čin, a túto otázku nie je spôsobilý právoplatne uzavrieť policajt. Sama sťažovateľka bola a je pripravená uniesť svoje dôkazné bremeno v podobe súkromného znaleckého posudku, a to v lehote niekoľkých týždňov oproti bezdôvodnému vyčkávaniu na roky trvajúci výsledok vyšetrovania.

7. Krajský súd podľa názoru sťažovateľky svojím rozhodnutím podstatne a nelogicky zasiahol do jej ústavného práva na súdnu ochranu. Dôsledkom jeho rozhodnutia je pokračujúci stav právnej neistoty sťažovateľky, ktorá je bezdôvodne evidovaná v registri dlžníkov a odkázaná na konanie, ktoré ani nie je súdnym alebo správnym konaním, aké predpokladá hypotéza § 164 CSP, a ktoré navyše môže trvať aj niekoľko rokov. Odvolací súd podľa sťažovateľky nedôvodne, neúčelne a neprímerane sťažil rýchlu a účinnú ochranu ňou uplatneného práva vo forme žaloby ako jediného právne aprobovaného procesného nástroja na ochranu jej práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením krajského súdu, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu o prerušení konania, Napadnuté rozhodnutie je podľa sťažovateľky ústavne neudržateľné a v rozpore s § 164 CSP.

9. Právomoc ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ústavy proti rozhodnutiu či zásahom všeobecných súdov je výlučne založená na jeho prieskume z hľadiska dodržania ústavnoprávnych princípov, t. j. či v konaní a rozhodnutí v ňom vydanom boli alebo neboli dotknuté chránené práva alebo slobody fyzickej osoby. To v danom kontexte znamená, že ani prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia všeobecného súdu nie je sama osebe významná, lebo konanie o sťažnosti nie je pokračovaním konania v ďalšej inštancii mimo rámca všeobecného súdu a ústavnému súdu v ňom zásadne neprislúcha, aby v jeho rámci prehodnocoval skutkové a právne závery všeobecného súdu. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, I. ÚS 129/2015).

10. Ústavný súd už opakovane uviedol, že z hľadiska konania pred ústavným súdom je podstatná výsledková spravodlivosť konania, ktorá musí byť spochybnená aspoň obhájiteľným tvrdením sťažovateľa v kontexte konkrétneho rozhodovania o predmetnej meritórnej otázke, v dôsledku čoho by nadobudol relevanciu aj namietaný procesný problém (vada konania), ak mohol ovplyvniť finálne rozhodnutie, a takto zasiahnuť do základných práv alebo slobôd sťažovateľa s ústavnoprávnou intenzitou.

11. Sťažovateľka sa domáha ústavného prieskumu rozhodnutia o prerušení konania, ktoré je procesným rozhodnutím v priebehu konania a v nijakom prípade nejde o meritórne rozhodnutie, z ktorého by vyplýval materiálny výsledok sporu.

12. Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením, čo z hľadiska výsledkovej spravodlivosti konania nemá žiadny význam.

13. Prípadná neústavnosť napadnutého uznesenia by mohla byť kontextuálne na mieste v prípade, ak by sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (teda v prietahovom aspekte tohto ustanovenia) postupom v predmetnom konaní, ústavná sťažnosť (najmä) formuláciou svojho petitu však takto orientovaná nie je. Je zároveň na mieste podotknúť, že žaloba v predmetnej veci bola podaná v septembri 2025.

14. Z uvedených dôvodov, keďže ide o priebežné procesné rozhodnutie predchádzajúce meritórnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. c), § 55 písm. d), § 132 ods. 1 (prvá alternatíva) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmieta ako neprípustnú.

15. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jej ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Libor Duľa
predseda senátu